

fælde? Er udtrykket ikke for vagt formulert?

Svar af 6. februar 1967:

Bestemmelsen i § 74 er som i øvrigt hele forslaget afsnit VIII affattet i samråd med justitsministeriets lovkontor. Udtrykket „skærpende omstændigheder“ er almindeligt brugt i borgerlig straffelov. Som eksempler kan nævnes §§ 134, 216, 241, 249, stk. 2, 265 og 296, stk. 2. Udtrykket anvendes, når man ikke på forhånd kan forudse alle de konkrete forhold, der kan motivere en højere strafværdighed.

Som eksempel på „skærpende omstændigheder“ kan nævnes størrelsen af det omhandlede skattebeløb eller varigheden af den periode, hvori overtrædelse har fundet sted.

Spørgsmål 48:

Hvor mange procent af skatteyderne forventes fritaget for afgivelse af selvangivelse i medfør af § 81?

Svar af 6. februar 1967:

På indeværende tidspunkt er det ikke muligt at udtale sig med sikkerhed herom.

Spørgsmål 49:

Under henvisning til besvarelsen af spørgsmål 48 spørges, om det, inden udvalget slutter sit arbejde, vil være muligt at give en skønsmæssig besvarelse af spørgsmålet.

Svar af 20. februar 1967:

Der foreligger ikke materiale, der gør det muligt at opstille et skøn over, hvor mange procent af skatteyderne der kan forventes fritaget for at afgive egentlig selvangivelse.

Spørgsmål 50:

Stilles der andre steder i lovgivningen videre krav om afgivelse af selvangivelse end de i lovforslaget indeholdte?

Svar af 3. februar 1967:

Forslaget forudsætter opretholdelse af de gældende regler i statsskatteloven og kontrolloven om afgivelse af selvangivelse. Forslagets bestemmelser i §§ 80-83 indeholder visse modifikationer med hensyn til kravene til selvangivelsens indhold samt de ændringer, der nødvendiggøres af den fore-

slåede særskilte beskatning af visse hustruindtægter.

Spørgsmål 51:

Hvilke erfaringer har man i Norge gjort med hensyn til de norske regler om fritagelse for afgivelse af selvangivelse?

Svar af 15. februar 1967:

Spørgsmålet om i et vist omfang at fritage for indgivelse af selvangivelse har i Norge været overvejet i forbindelse med en udvalgsundersøgelse af mulighederne for at indføre en ordning med definitivt skattetræk i lønindtægt. Eksemplarer af den af udvalget den 13. oktober 1963 afgivne betænkning er oversendt til folketingsudvalget den 6. februar 1967. Vedrørende det omhandlede spørgsmål henvises til betænkningens kapitel VII: „Årsutjevning, selvangivelsespligt og ligning“ (side 68-72).

Spørgsmål 52:

Hvad menes der med udtrykket „en vis tid“ i § 84, stk. 3?

Svar af 3. februar 1967:

Reglen giver finansministeren adgang til at fastsætte opbevaringspligt for en af ham fastsat periode af bestemt varighed.

Bestemmelsen kan eventuelt formuleres således: „Finansministeren bestemmer, hvor lang tid de indeholdelsespligtige skal opbevare de for underretningen fornødne bilag m. v.“

Spørgsmål 53:

Under henvisning til besvarelsen af spørgsmål 52 spørges, om ministeren påtænker at foreskrive opbevaringspligt i 5 år som f. eks. i forslag til lov om almindelig omsætningsafgift § 21, stk. 1, eller hvilken anden periode (andre perioder) der i benægtende fald kan blive tale om.

Svar af 14. februar 1967:

Når varigheden af de indeholdelsespligtiges opbevaringspligt med hensyn til bilag m. v. ikke er fastsat i forslaget § 84, stk. 3, skyldes det, at det er vanskeligt på forhånd at afgøre, hvor lang en opbevaringsperiode der er trang til. Det er ikke sikkert, at perioden behøver at være 5 år. Spørgsmålet om opbevaringspligten står i sammenhæng